

[Christmas Møller.]

Landstinget, og man vil derfor ikke kunne forvente, at det er muligt for os at medvirke til den Forhøjelse, der foreslaas i § 44, Stk. 3.

Aktieudbytteskatten vil vi for vort Vedkommende ligeledes vende os imod. I denne Forbindelse er der særlig Grund til at gøre opmærksom paa, at den nuværende Regering jo i ganske særlig Grad gør sig til Regeringen for Beskæftigelse. Men en Beskatning som den, der her er Tale om, skaber i Sandhed ikke udvidet Beskæftigelse eller mere Lyst til at sætte Foranstaltninger i Gang.

Endelig er det fuldkommen klart, at en Opposition overhovedet ikke kan tænke sig at give den Bemyndigelse, som Finansministeren kræver i § 51, til en forholdsmæssig Forhøjelse af Satserne for Indkomst- og Formueskat. Der er i denne Forbindelse allerede gjort en Bemærkning angaaende Formueskatten. Jeg anser det for tvivlsomt, om en saadan Bemyndigelse overhovedet er grundlovshjemlet, naar man tager i Betragtning, at Skatteudskrivning ifølge Grundloven er en Foranstaltning, som i ganske særlig Grad og paa særegen Maade er knyttet til Rigsdagen, til Folketing og Landsting.

Jeg for mit Vedkommende tror derfor ikke, at Regeringen har grebet heldigt ved at fremsætte det foreliggende Lovforslag uden overhovedet at pege paa en lang Række positive Foranstaltninger til Hjælp for selve Erhvervet, som det er en Nødvendighed at gennemføre i en Tid som denne. Vi kan ikke se anderledes paa det, end at dette Lovforslag i Forbindelse med Regeringens Udtalelser og Socialdemokratiets nye Program, som jeg næsten maa gaa ud fra er hele Regeringens Program, er et Ønske om at socialisere, at understøtte ogsaa Landets Hovederhverv. Der er derfor Grund til at raabe Vagt i Gevær over for det danske Landbrug, den frie danske Bonde- og Husmandsstand og advare den mod at tage en øjeblikkelig Fordel, som maaske kan synes kærkommen, saa vanskelig som Situationen er, og opfordre den til at forstaa den historiske, den politiske, den økonomiske Gerning, som just denne Del af Befolkningen har at øve.

Statsministeren (Stawning): Det er kun en enkelt Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, en Udtalelse angaaende Kronekursen, der foranlediger mig til en Bemærkning, nemlig den, at saavel Handelsministeren som jeg gentagne Gange, efter at Forfatteren Knud Korst har udgivet den af det ærede Medlem

omtalte Pjece, har udtalt os om Kronens Stilling og derunder sagt, at Regeringen ikke omgaas med Planer om Nedsættelse af den Kronekurs, der blev fastlagt i Begyndelsen af Aaret 1933.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Naar man tænker paa Statsministerens Bemærkninger i Radiotalen den 15. November 1932 og paa, hvad Statsministeren gik med til den 30.—31. Januar 1933, tror jeg ingenlunde, nogen vil mene, at min Bemærkning har været overflødig.

Statsministeren (Stawning): Efter denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er det mig ufatteligt, hvorfor han beder om Erklæringer fra Regeringen.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Fordi det er min Opgave selv over for denne Regering at faa den rigtige Politik frem, og fordi det er min Opgave nu engang at finde mig i denne Regering, saa længe vi har den.

Jørgen Jørgensen: I de Aar, Landbrugs-krisen har været drøftet, har der været stor Uenighed om, hvorvidt Krisen var en Gældskrise eller en Produktionskrise, og det har ogsaa været berørt under Forhandlingerne i Dag. Jeg tror nu, at Befolkningen for en stor Del vil være af den Opfattelse, at Gælden spiller en meget betydende Rolle i Spørgsmaalet om Landbrugets Økonomi. Gældens Betydning kan jo ikke maales ved de ca. 175 Mill. Kr., som det danske Landbrug aarligt betaler i Rente. Nej, naar man skal forstaa Betydningen af Gælden for Landbrugets Økonomi, maa man se paa det, som det er: at denne Udgift for Landbruget paa disse ca. 200 Mill. Kr. er saa ulige fordelt paa Landbrugsejendommene som aldrig før.

I Tiden før 1914, hvor Landbrugsejendomme omsattes til en nogenlunde ensartet jævnt stigende Pris, skete der vel en Forøgelse af Gælden, men det var en jævnt fordelt Forøgelse. Men efter at vi siden 1914 har faaet Landbrugets Gæld mere end fordoblet, omtrent tredoblet, er der samtidig sket det, at Uligheden er forøget i meget